Biblioteka Główna UMK Toruń 037278 / 1992

037278 / 1992 18-511

biuletyn informacyjny
Konfederacji Polski Niepodległej

nr 21 | pismo wewnątrzorganizacyjne | styczeń 1992

bw. m 24/27

Wszystkim konfederatom, sympatykom i wyborcom Konfederacji Polski Niepodległej składam najlepsze życzenia dobrego Nowego Roku 1992. Równocześnie serdecznie dziękuję za tak owocną pracę, współdziałanie i poparcie w wyborach do Sejmu i Senatu.

Wspólnym wysiłkiem osiągnęliśmy znaczący sukces. Następny raz będzie jeszcze lepiej!

Jerzy Moskwa

1 stycznia 1992

D. 250/94

EROZJA SYSTEMU PAŃSTWOWEGO

Pogłębia się kryzys gospodarczy i polityczny. Powoduje on coraz wyraźniejszą erozję systemu państwowego. Od kilku miesięcy, co najmniej od wyborów październikowych nie mamy de facto rządu, który by na bieżąco prowadził sprawy kraju. Po porażce wyborczej Kongresu Liberalno-Demokratycznego gabinet Bieleckiego faktycznie zaprzestał działalności, przez blisko dwa miesiące (listopad-grudzień) markując tylko rządzenie, ewentualnie przygotowując miny, które miały wysadzić następców. Rząd Olszewskiego, powołany 23 grudnia, próbuje się rozeznać w sytuacji, ale jeszcze nie ma obrazu stanu rzeczy. Wstrzymuje go to przed zainaugurowaniem jakiejkolwiek własnej polityki. Co gorsza, Olszewski dał się wpuścić w kanał biernego kontynuowania dawnej polityki. W sposób zaskakująco bezradny przyjmuje do wykonania stare decyzje. Bez zastanowienia, nawet bez dyskusji na Radzie Ministrów premier i minister finansów postanowili wprowadzić w życie podwyżkę cen nośników energii. W ten sposób zafundowali sobie niezadowolenie części społeczeństwa i otwarty sprzeciw związków zawodowych. Mimo tego brną w drugą sprawę: usiłują przepchnąć przez Sejm bardzo niedobry projekt budżetu na I kwartał. Znowu nie jest to projekt tego rządu, ale poprzedniego: prawie wszyscy ministrowie domagają się większych niż preliminowane środków. Jeśli jednak ten budżet przejdzie, co jest najprawdopodobniejsze, rządowi już za kilka tygodni może zabraknąć pieniędzy, a wtedy będzie musiał zwrócić się o nie do Sejmu. Straci na tym nie tylko jego autorytet. Idąc starą koleiną, Olszewski z dnia na dzień utrudnia sobie możność zainaugurowania nowej polityki. Powoduje to narastającą bierność całego aparatu państwowego, a co za tym idzie - erozję władzy i zarysowujący się już coraz wyraźniej rozpad systemu państwowego.

Napięcia społeczne rosną, podsycane rywalizacją między związkami zawodowymi - „Solidarnością", „Solidarnością 80" oraz OPZZ. Dodatkowym czynnikiem zwiększającym napięcie jest kampania wyborcza w „Solidarności", powodująca wzrost aktywności lokalnych działaczy i podgrzewanie atmosfery. Narastające kłopoty gospodarcze, zaostrzone zmniejszeniem dostaw gazu z b. ZSRR o ok. połowę poniżej limitu umownego - prowadzić będą do dalszego wzrostu napięć społecznych.

Coraz powszechniejsze jest przekonanie, że los obecnego rządu jest przesądzony. Pojawiły się już trzy nowe koncepcje. Pierwsza z nich, podobno rozwijana w otoczeniu Zdzisława Najdera (prawie że alter ego premiera Olszewskiego) zakłada, że po upadku rządu nastąpi stan chaosu, co pozwoli przegranemu premierowi odejść w zacisze domowe jako moralny zwycięzca, powodując iż osobisty autorytet Jana Olszewskiego wzrośnie, a naród z czasem zawezwie go, aby ratował kraj. Dwie pozostałe koncepcje wydają się bardziej realne. Pierwsza z nich, przypisywana Lechowi Wałęsie, przewiduje że po upadku Olszewskiego do formowania nowego rządu przystąpią Bielecki z Mazowieckim - choć na premiera może być wysunięty ktoś inny, np. senator Krzysztof Kozłowski (z „Tygodnika Powszechnego", b. minister Spraw Wewnętrznych. Druga koncepcja przewiduje całkowitą reorganizację obecnego rządu i dramatyczne przekształcenie go w Rząd Ocalenia Narodowego. Praktycznie miałoby to oznaczać wejście do obecnego rządu Unii Demokratycznej i Konfederacji Polski Niepodległej - i to na bardzo eksponowane stanowiska (wicepremierzy i takie teki jak sprawy zagraniczne, obrona narodowa, sprawiedliwość, finanse); rząd ten, mając bazę w prawie całym Sejmie (poza socjaldemokracją i może KLD), uznałby się za reprezentanta prawie całego społeczeństwa i zaczął realizować program ratowania kraju. Jaki miałby to być program, tego jeszcze nie wiadomo. W każdym razie KPN podchodzi do wszystkich tego rodzaju koncepcji bardzo ostrożnie.

W sumie, sytuacja polityczna staje się coraz bardziej trudna. Jedno jest pewne. Niezależnie od tego, jaką koncepcję polityczną podejmie KPN, jakie manewry taktyczne będziemy przeprowadzać - a otwierają się coraz większe możliwości, Konfederacja zawsze będzie ze społeczeństwem i po stronie społeczeństwa.

Wydział Polityczny KPN

KRONIKA WYDARZEŃ ★ Z ŻYCIA KPN ★ KRONIKA WYDARZEŃ

Rada Polityczna KPN
09.01.1992

Pierwsze posiedzenie Rady Politycznej KPN w roku 1992 odbyło się 9 stycznia. Uczestniczyli w nim prawie wszyscy członkowie Rady.

Przebieg narady został zdominowany trudną sytuacją polityczną i społeczną w kraju. Przewodniczący KPN Leszek Moczulski podkreślił w swoim wystąpieniu tragiczny stan gospodarki Państwa, oraz uprzedził przed narastającym sprzeciwem społecznym wobec polityki rządu. Dokonał również szczegółowej analizy przyczyn takiego stanu rzeczy.

Przewodniczący zaproponował przygotowanie szczegółowego harmonogramu działań Konfederacji na okres do 10.04.1992 - tzw. program „stu dni". Program ten zawierałby elementy polityczne, gospodarcze i społeczne.

Po dyskusji podjęto następującą uchwałę:

Uchwała 1/92

Rada Polityczna postanawia zwołać IV Kongres KPN w dniach 28-29 marca 1992 r. Zwołanie Kongresu wypełni dyspozycję art. 19 i art. 40 Statutu KPN. Równocześnie Rada Polityczna KPN zatwierdza założenia planu „stu dni" określając jego termin końcowy na dzień 10.04.1992 r.

037278

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA w TORUNIU

Rada Polityczna KPN powołuje Komisję Kongresową obarczoną zadaniem przygotowania Kongresu, w składzie:

1) Michał Janiszewski
2) Krzysztof Król
3) Andrzej Ostoja-Owsiany
4) Adam Słomka.

Za pracę Komisji odpowiada Michał Janiszewski, który do 22.01.1992 r. przedstawi szczegółowy harmonogram przygotowań.

Następnie Rada Polityczna KPN na wniosek Michała Janiszewskiego rozpatrzyła zakres obowiązków zastępcy przewodniczącego KPN. Ponieważ funkcji tej nie przewiduje w swym obecnym kształcie Statut KPN, po dyskusji podjęto kolejną uchwałę:

Uchwała 2/92

Adam Słomka zastępuje Przewodniczącego i kieruje pracami politycznymi w zastępstwie Przewodniczącego podczas jego nieobecności.

Z powodu zmian organizacyjnych w strukturze KPN Rada Polityczna podjęła następną uchwałę:

Uchwała 3/92

Rada Polityczna KPN przenosi Okręg Koszaliński do Obszaru III Pomorskiego.

Rada Polityczna rozpatrywała również sprawy personalno-kadrowe, dotyczące p.p. Antoniego Lenkiewicza, Mieczysława Pawlaka oraz sytuacji, w jakiej po wyborach parlamentarnych znalazł się Okręg Krakowski.

Zatwierdzono także aktualny - po reorganizacji - skład osobowy Centralnego Kierownictwa Akcji Bieżącej:

1) L. Moczulski
2) A. Słomka
3) K. Król
4) Z. Adamczyk
5) A. Chyłek
7) P. Aszyk
8) B. Koźmiński

oraz Szefów Obszarów: R. Gołąb, L. Golba, (P. Aszyk), P. Mitrus, T. Karwowski, W. Pęgiel, W. Polczyński, M. Michalik, A. Kazimierczak. Łącznie CKAB liczy więc 16 członków. Zebrania odbywają się raz w tygodniu, w siedzibie KPN lub - o ile zajdzie taka potrzeba - częściej.

Rada Polityczna KPN dyskutowała też nad formą organizacyjno-rozliczeniową Biur Poselskich. Ustalono, iż nadzór nad ich prawidłowym funkcjonowaniem będzie sprawowało CKAB.

CKAB będzie również rozpatrywało wszelkie sprawy sporne i techniczne wynikające z ewentualnych konfliktów na linii poseł - kierownictwo Okręgu.

Zbigniew Adamczyk

CKAB - 09.01.1992

Przyjęto następujący porządek obrad:

1) Sprawy Wydziału Inicjatyw Gospodarczych
2) Przygotowanie instrukcji finansowej
3) Spółka „Polwar"
4) Dostęp do TV i prasy, funkcjonowanie Biura Prasowego

Ad 1

Krzysztof Lancman krytycznie ocenił współpracę z terenem, dotyczącą Wydziału Inicjatyw Gospodarczych. Podkreślił, że praktycznie Wydział przestał pracować. Za główne przyczyny tego stanu uznał brak inicjatyw gospodarczych z terenu, niechęć do współpracy oraz podejmowania działań gospodarczych bez uzgodnienia z Wydziałem, wyraził natomiast zadowolenie z powstania w ramach CKAB Wydziału Finansowo-Gospodarczego, który przejmie zadania WIG.

Ad 2

Ustalono, że instrukcja finansowa musi być jednakowa dla struktur KPN w całym kraju. Wszystkie struktury będą zobowiązane do jej ścisłego przestrzegania. Centrala KPN przygotuje preliminarz wydatków i dochodów.

Ad 3

Krzysztof Lancman zapoznał zebranych z „kondycją" spółki „Polwar". Poinformował o planach zmiany profilu jej funkcjonowania.

Ad 4

Ustalono, że przedstawiciele poszczególnych wydziałów CKAB spotkają się z Przewodniczącym KPN L. Moczulskim, w celu przedyskutowania form pracy i zakresu obowiązków.

Następnie rozpatrzono zadania i zasady funkcjonowania Wydziału Prasowego KPN. Krzysztof Król zobowiązał się do 15 lutego przedstawić plan inicjacji gazety Konfederacji wraz z propozycją obsady kadrowej. Uznano, że istnieje potrzeba wydawania biuletynu zewnętrznego. Kolportażem zajęłyby się Okręgi. Projekt biuletynu opracują M. Janiszewski i K. Król.

Ad 5

Omówiono wstępnie zasady funkcjonowania Centrali KPN po jej reorganizacji. Zwrócono uwagę na konieczność pewnych korekt. Zobowiązano P. Aszyka, aby do 15.02.1992 r. całkowicie uporządkował ewidencję członkowską. Osoby, które do tego dnia, tj. 15 lutego nie zostaną zgłoszone do centralnej ewidencji nie będą brane pod uwagę podczas wyborów delegatów na IV Kongres KPN. CKAB zobowiązuje szefów Obszarów do natychmiastowego uzupełnienia ankiet kandydatów na posłów - w wielu wypadkach nie dopełniono tego obowiązku.

Zbigniew Adamczyk

Konfederacja Polski Niepodległej
Wydział Organizacyjny CKAB
Warszawa

Warszawa, 1992.01.14

INSTRUKCJA ORGANIZACYJNA

W związku z reorganizacją struktur Konfederacji Polski Niepodległej w całym kraju, decyzją Rady Politycznej powołano 3 nowe Obszary (aktualnie: 9 Obszarów) oraz doprowadzono liczbę Okręgów do 49 (województwo - okręg):

Obszar I - szef Roman Gołąb (Ciechanów, Płock, Radom, Skierniewice, Warszawa, Siedlce, Biała Podlaska, Ostrołęka)

Obszar II - szef Leszek Golba (Kraków, Nowy Sącz, Tarnów, Kielce)

Obszar III - szef Piotr Aszyk (Koszalin, Słupsk, Gdańsk, Elbląg, Olsztyn, Bydgoszcz, Toruń, Włocławek)

Obszar IV - szef Paweł Mitrus (Lublin, Chełm, Zamość)

Obszar V - szef Tomasz Karbowski (Katowice, Bielsko-Biała, Opole, Wałbrzych, Jelenia Góra, Legnica, Częstochowa, Wrocław)

Obszar VI - szef Wojciech Pęgiel (Poznań, Kalisz, Leszno, Zielona Góra, Gorzów Wielkopolski, Piła, Szczecin)

Obszar VII - szef Waldemar Polczyński (Suwałki, Białystok, Łomża)

Obszar VIII - szef Marek Michalik (Łódź, Piotrków, Sieradz, Konin)

Obszar IX - szef Andrzej Kazimierczak (Rzeszów, Przemyśl, Krosno, Tarnobrzeg).

Stan ten ma ułatwić kierowanie strukturami KPN w całym Kraju. Podjęto także decyzję w sprawie ujednolicenia struktur KAB w Obszarach i w Okręgach.

Do 15.02.1992 r. Obszary i Okręgi zobowiązane zostały do stworzenia nowej struktury tych kierownictw, które składać się będą tylko z sześciu osób funkcyjnych:

1. Szef
2. Zastępca Szefa
3. Szef BIP
4. Skarbnik
5. Szef Sekcji Poligraficzno-Propagandowej
6. Szef Sekcji Ewidencyjno-Werbunkowej.

Dochodzą do tego obligatoryjnie, w przypadku Obszarów Szefowie Okręgów, a w przypadku Okręgów - Kierownicy Rejonów Działania

Do 15.02.1992 r. każdy Szef Okręgu, osobiście lub poprzez Szefa Obszaru dostarczy wypełniony Kwestionariusz Okręgowy (egzemplarz z przyklejoną mapą Okręgu). Na mapie należy dokładnie rozrysować granice Rejonów Działania oparte o granice administracyjne gmin (przeciętnie 5-6 Rejonów).

Rejony Działania należy oprzeć o największe ośrodki administracyjne (miejskie).

Nawet jeżeli dany Okręg nie posiada struktur w terenie należy dokonać ostatecznego podziału na Rejony Działania (w takim przypadku następnym krokiem będzie pozyskanie osoby, która zbuduje dany Rejon Działania).

Także do 15.02.1992 r. należy dostarczyć wykaz wszystkich członków KPN z dołączonym zdjęciem legitymacyjnym wraz z danymi zgodnymi z Kartą Ewidencyjną (wg załączonego wzoru w sposób umożliwiający dalsze opracowanie, np. w zeszycie) oraz od każdej osoby składkę w wysokości 2 000,- zł. Jest to stała comiesięczna składka przekazywana do Wydziału Organizacyjnego.

Od marca 1992 r. Kwestionariusze i składki należy dostarczać do Wydziału pomiędzy 25 a 30 dniem każdego miesiąca.

Okręgi, które nie dostarczą wymienionych danych oraz składek nie będą miały prawa wysłać Delegatów na IV Kongres KPN (28-29.03.1992 r.).

W pozostałych Okręgach ilość Delegatów będzie proporcjonalna do liczby Członków Rzeczywistych i Kandydatów. Pod uwagę będzie brana ta liczba Członków, od której odprowadzane są składki w podanej powyżej kwocie.

1.02.1992 r. odbędzie się spotkanie wszystkich Szefów Obszarów i Szefów Okręgów - Biuro KPN Warszawa, godz. 11.00 (na salę wpuszczone zostaną tylko wymienione powyżej osoby).

W sporadycznych przypadkach Szefów Okręgów mogą zastąpić osoby upoważnione przez Szefa Obszaru.

Wszelką korespondencję w kwestiach organizacyjno-personalnych proszę kierować na adres Biura KPN: 00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20 - z dopiskiem: Wydział Organizacyjny.

Decyzją Rady Politycznej Szefem Wydziału Organizacyjnego został Piotr Aszyk a Jego Zastępcą Roman Gołąb.

Wydział Organizacyjny pracuje w godzinach 9.00-16.00.

Piotr Aszyk
Szef Wydziału

OŚWIADCZENIE

Centralne Kierownictwo Akcji Bieżącej Konfederacji Polski Niepodległej wyjaśnia, że:

1) Zgodnie ze Statutem KPN art. 5 zobowiązania majątkowe i materialne zaciągane w imieniu KPN wymagają podpisów osób upoważnionych przez Radę Polityczną KPN;

2) Pan Józef Bobek legitymujący się dowodem osobistym nr DB 2531821 wydanym przez Naczelnika miasta Legionowo, zam. Warszawa, ul. Dantego 7 m. 292, kierujący w okresie od kwietnia 1990 r. do 10.02.1991 r. Działem Kolportażu i Propagandy KPN nigdy nie posiadał upoważnień, o których mowa w punkcie 1);

3) Używanie pieczątek Działu Kolportażu i Propagandy KPN po 10.02.1991 r. jest w pełni nielegalne gdyż z tym dniem wymieniony dział został rozwiązany a jego pieczątki unieważnione.

W związku z powyższym CKAB-KPN wystąpi do prokuratury o wszczęcie dochodzenia w stosunku do osób posługujących się nieprawnie pieczątkami w celu zawarcia jakichkolwiek zobowiązań materialnych.

Szef CKAB-KPN
Michał Janiszewski

Warszawa, 1992.01.06

KOMUNIKAT

W dniu 6 stycznia 1992 roku z inicjatywy Prezesa Rady Ministrów Jana Olszewskiego odbyło się spotkanie Premiera z grupą parlamentarzystów Konfederacji Polski Niepodległej.

W spotkaniu udział wzięli:

Leszek Moczulski - Przewodniczący KPN
Krzysztof Król - Przewodniczący Klubu Parlamentarnego KPN
Michał Janiszewski - Szef Centralnego Kierownictwa Akcji Bieżącej
Andrzej Terlecki - Przewodniczący Sejmowej Komisji Samorządu Terytorialnego
Zbigniew Adamczyk - Szef Biura Prasowego KPN.

Podczas, trwających ponad godzinę, rozmów poruszono wiele tematów dotyczących aktualnej sytuacji społecznej, gospodarczej i politycznej w Kraju.

Wyrażono zaniepokojenie z powodu trudnej sytuacji wynikającej z braku funduszy na realizację bieżących zadań m.in. w resortach Sprawiedliwości i Służby Zdrowia.

Obie strony zadeklarowały wolę stałej współpracy w rozwiązywaniu narastających problemów.

Rzecznik Prasowy KPN
Zbigniew Adamczyk

Warszawa, 1992.01.14

KOMUNIKAT

Od kilku dni obserwujemy w kraju rosnącą falę społecznego protestu. W efekcie znacznych podwyżek cen na energię elektryczną, dostawy ciepłej wody oraz ogrzewanie mieszkań itd. związki zawodowe, zarówno wywodzące się z „Solidarności", jak i zrzeszone w OPZZ zareagowały aktywnym sprzeciwem w postaci strajków ostrzegawczych i czynnych - zapowiadane są również dalsze zorganizowane akcje protestacyjne.

Trudno dziś powiedzieć, czy te niepokoje mają na celu jedynie ostrzeżenie strony rządowej, czy też przyjmą postać długotrwałych działań mogących doprowadzić do zatrzymania produkcji przemysłowej i rolniczej.

Kierownictwo KPN biorąc pod uwagę złożoność problemów oraz niebezpieczeństwo wynikające z tej sytuacji dla kraju zaleca wszystkim posłom oraz Szefom struktur Konfederacji czynne włączenie się w te procesy. Powinno ono polegać na docieraniu do protestujących załóg zakładów pracy, wnikliwym rozpatrywaniu postulatów, deklarowaniu poparcia słusznym żądaniom.

Należy podkreślać, że KPN nie jest przeciwnikiem rządu premiera Olszewskiego, popiera jednak żądania protestujących gdyż są one uzasadnione. Posłowie KPN powinni ponadto przekazywać załogom zakładów pracy sprawozdania ze swojej pracy w komisjach sejmowych, akcentując swoje ograniczone możliwości w rozwiązywaniu licznych problemów.

Występując publicznie należy uważać aby nie dopuszczać do możliwości oskarżenia Konfederacji o wywoływanie bądź podtrzymywanie strajków lub podejmowanie innych działań wymierzonych przeciwko Państwu.

Zbigniew Adamczyk

Warszawa, 1992.01.14

NOWE PROWIZORIUM
NOWE ŹRÓDŁA DOCHODÓW PAŃSTWA
NOWY GABINET CIENI W MARCU BR.

W dniach 13/14 stycznia br. w siedzibie Klubu Parlamentarnego KPN odbyło się spotkanie poświęcone bieżącym problemom ekonomicznym.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie KPN pełniący funkcję przewodniczących, wiceprzewodniczących i przedstawicieli wszystkich komisji sejmowych oraz zaproszeni eksperci m.in.: prof. Rafał Krawczyk, prof. Stefan Kurowski, dr Aleksander Jędraszczyk i dr Artur Sandauer.

Zebranie prowadzili: przewodniczący KPN Leszek Moczulski i przewodniczący Klubu Parlamentarnego KPN - Krzysztof Król.

Efektem spotkania było przyjęcie kilku propozycji dotyczących spraw ekonomicznych. Główna z nich dotyczy wniosku KPN skierowanego do Komisji Polityki Gospodarczej, Budżetu i Finansów. Wniosek ten stanowi nowe

w istocie prowizorium budżetowe, ograniczone wyłącznie do podania wydatków państwa. Celem tej propozycji jest przyjęcie szkieletowego budżetu, bez konieczności uchwalania szeregu ustaw towarzyszących, gdyż - zdaniem KPN - krótkoterminowy charakter budżetu nie powinien pociągać za sobą zmian ustawowych, w znaczny sposób zubożających społeczeństwo. Czas obowiązywania nowego, szkieletowego prowizorium winien być wykorzystany przez Radę Ministrów do opracowania nowego budżetu, za który tylko obecny rząd byłby odpowiedzialny. KPN za nienormalną uznaje sytuację, gdy nowy rząd realizuje jako swój program gospodarczy poprzedniego rządu, na ten ostatni właśnie spychając odpowiedzialność za wszystkie błędy i niepowodzenia.

Członkowie KPN wraz z ekspertami dyskutowali także nad nowymi źródłami pokrycia zwiększonych wydatków państwa. Także w tej sprawie przyjęto propozycję, która będzie skierowana do Sejmu.

Podczas spotkania kierownictwo KPN zapowiedziało tworzenie alternatywnej wobec aktualnego programu rządu koncepcji ekonomicznej. Wszechstronnie oceniono program rządu Jana Olszewskiego, zarówno na podstawie tych wersji expose premiera, jak i poznanych do tej pory wypowiedzi członków Rady Ministrów. Kompletna wersja programu politycznego i ekonomicznego KPN, wraz z wnoszonymi zmianami strukturalnymi i ustawowymi, a także z propozycjami personalnymi powinny być gotowe do końca marca br.

Leszek Moczulski powiedział, że nie jest niczym dziwnym iż trzeci pod względem wielkości Klub Parlamentarny prowadzi takie prace, a Krzysztof Król stwierdził iż koniec marca, jako termin zakończenia wspomnianych prac nie jest przypadkowy.

Szef Biura Prasowego KPN

Zbigniew Adamczyk

KOMUNIKAT

Informujemy, że w siedzibie KPN w Warszawie są do nabycia materiały propagandowe: wydawnictwa książkowe, broszury, Statut KPN, znaczki pocztowe, znaczki organizacyjne, flagi oraz wiele innych.

Zamówienia można składać bezpośrednio w Sekretariacie CKAB, bądź za pośrednictwem posłów (odbiór za gotówkę).

Przychylając się do prośby p.o. Przewodniczącego Polskiej Partii Ekologicznej „Zieloni", p. dr Jerzego Beera drukujemy tekst listu-apelu adresowanego do osób zainteresowanych działalnością w PPE-Z. Prosimy o jak najszybsze i możliwie szerokie rozkolportowanie jego treści.

Warszawa, 1991.12.30

Szanowna Pani!
Szanowny Panie!

W związku z planowanym i przygotowywanym kongresem PPE „Zieloni" uprzejmie prosimy o:

1) Potwierdzenie swojego członkostwa z podaniem danych: imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, zawód, adres domowy i miejsca pracy;

2) Zgłoszenie swojego udziału w pracach przygotowawczych do kongresu na swym terenie i w kraju. W pracach przygotowawczych zespołów programowych: społeczno-politycznego, społeczno-gospodarczego i ekologiczno-przestrzennego oraz organizacyjnego;

3) Zgłoszenie przyjęcia na siebie obowiązków pełnomocnika terenowego, organizacji i przygotowania kongresu;

4) Wykorzystanie kontaktów osobistych z osobami wyrażającymi chęć przystąpienia do naszej partii, szczególnie z osobami dysponującymi autorytetem w środowisku i możliwościami organizacyjnymi. O ile to możliwe przesłanie ich danych (pkt. 1) na nasz adres: PPE „Zieloni" 00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20;

5) Na nadesłanie potwierdzeń, zgłoszeń i danych oczekujemy do dnia 15 lutego 1992 r. na adres jw.

Z okazji Nowego Roku życzymy wszelkiej pomyślności!

p.o. Przewodniczącego

Jerzy Olaf Beer

KOMUNIKAT

25 stycznia 1992 r. o godz 11.00 w siedzibie KPN - Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20 odbędzie się spotkanie przedstawicieli Okręgów poświęcone sprawom „Strzelca".

Z powodu trudności lokalowych prosimy o przybycie tylko po jednym delegowanym z każdego Okręgu.

Zbigniew Adamczyk

SEJMOWE WYSTĄPIENIE PRZEWODNICZĄCEGO KPN POSŁA LESZKA MOCZULSKIEGO W DNIU 4.01.1992 r. (fragmenty)

Podchodzimy do tej debaty w momencie dla kraju tak bardzo dramatycznym. Sytuacja społeczna i sytuacja gospodarcza Polski jest znacznie trudniejsza niż by to wynikało z liczb podanych w projekcie ustawy budżetowej i bez porównania trudniejsza niż by wynikało ze słów, które padają na tej sali.

Jeśli rzeczywiście odpowiedzialnie mamy podejść do tej debaty, to musimy bardzo wyraźnie powiedzieć co to oznacza dla społeczeństwa nie w kategoriach ile wynosi deficyt budżetowy, ale w kategoriach co to znaczy dla ludzi w Polsce.

Ekspert Konfederacji Polski Niepodległej, prof. Kurowski dokonał takiego wyliczenia rzeczywistych skutków jakie przynosi ta ustawa - gdyby została wprowadzona w życie, za czym przecież tak wiele przemawia. Otóż gdyby ta ustawa została wprowadzona w życie, wtedy wydatki budżetowe spadną o 1/3 ale wydatki na ochronę zdrowia o 29%, na oświatę o 32%, na bezpieczeństwo publiczne o 40%, na obronę narodową o 49%, na szkolnictwo wyższe o 44%, na naukę ogólnie o 77%, na kulturę i sztukę o 58%, na opiekę społeczną o 31%. A więc wszędzie katastrofa. Wydatki wzrosną tylko w dwóch dziedzinach: na obsługę długu zagranicznego - długu zagranicznego, co do którego jak wykazuje afera FOZZ nie bardzo wiemy nawet właściwie, komu i za co jesteśmy winni. I ciągle jeszcze nie wiemy czy mamy spłacać długi za kredyty na aparaty podsłuchowe dla służby bezpieczeństwa z tej znanej afery.

Drugi wzrost wydatków to na dług wewnętrzny, dług wobec banków, tych samych banków, które jak zauważyliśmy niezbyt potrafią się troszczyć o powierzone im pieniądze. To jest pierwsza rzecz, z której musimy zdać sobie sprawę.

Jeśli - a powtarzam, bardzo wiele za tym przemawia - jeśli ta ustawa budżetowa wejdzie w życie, wizja następnych oby tylko miesięcy jest już wizją tragiczną.

Wszyscy chcemy, wszyscy pragniemy, wszyscy zrobimy co tylko możliwe w granicach sumienia i honoru, wszyscy zrobimy wszystko co możliwe żeby w tym kraju nie doszło do zaburzeń społecznych. Ale jeśli zrozpaczeni ludzie nie wytrzymają, to nie wystarczy wtedy powiedzieć, że ktoś inny ponosi za to odpowiedzialność. Bowiem rząd jest po to żeby ponosił odpowiedzialność za wszystko. Także za rozpacz.

Druga kwestia - czy ten budżet jest wiarygodny? Czy liczby z którymi się tutaj spotykamy w tej ustawie budżetowej, czy one są wiarygodne? Skąd one są brane? Tutaj brakuje jednej podstawowej rzeczy: nie mamy założeń Narodowego Banku Polskiego, dotyczących kredytów, dotyczących polityki finansowej; nie bardzo wiemy jak jedno z drugim będzie pasowało. Tutaj bardzo się dużo mówi, że będzie się korzystało z kredytu wewnętrznego. Ale przecież my nie wiemy w jakiej mierze jest to realne. Mówi się o dochodach ale czy te dochody są realne? Podatek obrotowy, który ma przynieść 24 biliony, podatek dochodowy - 22 biliony. Ale czy one będą ściągalne? Dywidenda od upadających przedsiębiorstw - czy będzie ściągalna?

W jakiej mierze ta sprawa jest realna? Jeśli bowiem po raz kolejny okaże się tak jak z budżetem ubiegłego roku, być może opracowywanym przez tych samych ludzi - jeśli znowu okaże się, że trzeba go ciągle zmieniać, ciągle powiększać deficyt budżetowy, to właściwie można sobie zadać pytanie, jaki jest sens takiej polityki budżetowej. I czy w ogóle potrzeba uchwalać ustawy, jeżeli uchwala się je tylko po to, żeby ich potem nie przestrzegać.

Jeśli dzisiaj znowu słyszymy, że te ciężkie wyrzeczenia, że ten wielki deficyt dotyczy tylko pierwszego kwartału, bo w następnych kwartałach będzie lepiej - to w zaproponowanej ustawie budżetowej nie znajduję nawet cienia dowodu, dlaczego w następnych kwartałach ma być lepiej a wręcz przeciwnie. Potwierdzenie za potwierdzeniem, że w nastepnych kwartałach będzie jeszcze gorzej.

Ten projekt budżetu stawia Sejm w sytuacji przymusowej. Mówi się: uchwalcie - bo Państwo nie może być bez budżetu. No, słusznie. Ale sytuacja przymusowa. Mówi się: uchwalcie ten budżet i będziecie musieli głosować bez poprawek nad zespołem ustaw jeszcze nie uchwalonych, które co najwyżej w sposób bardzo pobieżny znane są tylko niektórym z pań i panów zasiadających na tej sali. Z góry przyjmuje się, że będziemy musieli godzić się w ciemno, że będziemy musieli kapitulować po raz kolejny.

To nie jest Sejm kontraktowy. Nas nikt nie powołał przy zielonym stoliku i nie jesteśmy odpowiedzialni przed anonimowymi mocodawcami. Jesteśmy odpowiedzialni przed wyborcami i nie jesteśmy w stanie przyjmować żadnej presji, żadnego nacisku.

Konfederacja Polski Niepodległej nie podjęła jeszcze ostatecznej decyzji. Nie wiemy jeszcze jak ustosunkujemy się do tego budżetu. Najłatwiej byłoby powiedzieć - nie. Najłatwiej byłoby wybrać rozwiązanie, które dyktuje serce. Przecież to w różnych kontekstach miałoby dla nas być może różne zalety.

Jedną rzecz możemy powiedzieć już dzisiaj. To nieprawda, że ten przedstawiony nam projekt jest jedynym możliwym rozwiązaniem. To nieprawda, że inaczej być nie może.

Przedstawiliśmy ocenę autorską, która powstała w Komitecie Doradczym w Konfederacji, ale która jest autorską opinią profesora Stefana Kurowskiego, która to opinia sugeruje inny kierunek rozwiązań, która to opinia wskazuje, że są nowe źródła, może nie nowe, stare, że są pewne źródła, którymi można się posłużyć, że można obniżyć nieco rezerwy zagraniczne. Profesor Kurowski przewiduje, że można to dość bezpiecznie zrobić w granicach 1/6 tych rezerw. Że jeśli i tak ten projekt przewiduje skok inflacji to być może w granicach tego samego skoku inflacji uda się - kierując większą ilość środków - zwiększyć kredyty, które miałyby pobudzać gospodarkę i pomóc wychodzić z recesji.

My nie chcemy dzisiaj kruszyć kopii, że ten, czy jakikolwiek inny plan jest planem doskonałym, który powinien zostać zastosowany. Chcemy po prostu tylko powiedzieć, że mogą być inne metody rozumowania i że można sięgać do innych środków i do innych sposobów i że czas najwyższy, żeby je rozważyć.

Jeśli wreszcie okazuje się, że tak już zupełnie nie ma czasu to przecież możliwe jest uchwalenie prowizorium, które będzie dotyczyło tylko wydatków niezbędnych Państwa na okres kilku tygodni, miesiąca, czy dwóch, żeby uzyskać ten potrzebny czas.

Kiedy dwa tygodnie temu powstawał rząd Pana premiera Olszewskiego, pierwszy rząd III Rzeczypospolitej, mieliśmy obawę, że będzie kontynuowana stara polityka ale te obawy raczej wiązały się z pewnymi rozwiązaniami personalnymi, zwłaszcza dotyczącymi Ministerstwa Finansów. Dwa tygodnie wystarczyło, żeby okazało się, że w sposób dziwnie bezwolny nowy rząd biegnie starym torem. Sprawa podwyżek energii, ciepła itp. jest kwestią co do której nawet dyskutować trzeba by było na ile przyniesie skutki a na ile zostanie nie wykonana. Ta sprawa jak wieść niesie została przyjęta, została rozstrzygnięta poza Radą Ministrów i przynajmniej niektórzy ministrowie dowiedzieli się o tym później niż ludzie słuchający dziennika w środkach masowego przekazu.

I teraz druga sprawa - odziedziczonego projektu budżetu, w którym nie zmieniono nawet przecinka, w którym nie zmieniono nawet cienia. Są słowa i są fakty. Ja rozumiem, że można zapowiadać, odejście od takiego deficytu jak na I kwartał przewidziano - można zapowiadać. Ale równocześnie obok tych słów są fakty. Rząd wraca na stary tor, wprowadza się w kanał.

Każdego dnia wyjście z tego kanału będzie trudniejsze.

Mówimy o liczbach, o wielkich sprawach, w wielkiej makroskali. Są jednak sprawy jednostkowe a olbrzymie. W tej niezmiernie obfitej korespondencji jaką dostaję każdego dnia, przyszedł list pisany szczególnym alfabetem, alfabetem Braille'a.

„Szanowny Panie Pośle Moczulski! Proszę o pomoc. Nie zabierajcie ociemniałym żołnierzom I grupy i ich przewodnikom wolnego przejazdu na wszystkie środki lokomocji. Jest nas około pięciuset. Pięciuset! Na tyle milionów. Oddaliśmy nasze oczy dla Polski. Niechaj Polacy będą dla nas łaskawi."

Oddaję ten list Panie Premierze pańskiemu sercu.

Zdaję sobie sprawę, z całego tragizmu sytuacji, w którą wkraczamy ale rząd jest po to żeby szybko, stanowczo i dobrze rozstrzygał - albo żeby go nie było.

VIII posiedzenie Sejmu w dniu 4.01.1992 r.

OŚWIADCZENIE KLUBU PARLAMENTARNEGO KPN

Konfederacja Polski Niepodległej uczestniczyła w tworzeniu koalicji parlamentarnej podnosząc jako kardynalne następujące zasady tworzenia nowego rządu:

1. **wprowadzenie nowej polityki społeczno-gospodarczej nastawionej na potrzeby szarego obywatela**
2. **przeprowadzenie prywatyzacji opartej na jasnych i uczciwych zasadach**
3. **wprowadzenie rządów prawa i jego skutecznej egzekucji**
4. **wprowadzenie nowej polityki zagranicznej i obronnej służącej interesom narodowym.**

Skład gabinetu zaproponowany przez Premiera Jana Olszewskiego nie gwarantował spełnienia tych warunków. Nie zyskał też poparcia Prezydenta. W powstałej sytuacji, gdy racja stanu wymaga natychmiastowego utworzenia rządu, uważamy ponadto, że konieczne jest:

5. **stworzenie nowej koalicji wokół programu przełomu a nie kontynuacji**
6. **utworzenie rządu opartego o czytelną podstawę polityczną.**

Przewodniczący UP KPN
Krzysztof Król

Warszawa, 1992.01.07

Krzysztof Król, Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Konfederacji Polski Niepodległej wystąpił 7.01.1992 r. do Prezydium Sejmu z wnioskiem, by w najbliższym czasie Sejm RP podjął debatę o stanie państwa, gdyż przedstawiony przez ustępujący rząd „Raport o stanie państwa" jest niewystarczający. Dałoby to możliwość zwrócenia się do komisji sejmowych i rządu z wnioskiem o przedstawienie nowego, pełnego i udokumentowanego raportu.

W najbliższym czasie Klub Parlamentarny KPN wystąpi też z wnioskiem o uchwalenie nadzwyczajnego, 3-miesięcznego prowizorium budżetowego. Ma on na celu zastąpienie obecnie wniesionego prowizorium ustawą o wydatkach państwa i środkach umożliwiających ich pokrycie. Przyjęcie takiej ustawy pozwoliłoby rządowi przygotować ustawę budżetową, bez wcześniejszego wprowadzania zmian ustawowych (tzn. pakietu ustaw budżetowych zaproponowanych w grudniu 1991 r. i styczniu 1992 r.) i wynikających z nich konsekwencji.

Rozwiązanie, które można nazwać „stanem wyjątkowym gospodarki" pozwala liczyć na konkretne efekty. Dawałoby ono czas na dokonanie zmian systemowych pobudzających gospodarkę a jednocześnie określałoby czas niezbędnych wyrzeczeń ponoszonych przez społeczeństwo. Pozwoliłoby również na stworzenie mechanizmów wymuszających rygorystyczne przestrzeganie prawa podatkowego. Rząd miałby również czas na określenie minimum wydatków budżetowych i znalezienie innych źródeł dochodów nie pogłębiających pauperyzacji społeczeństwa.

Biuro Prasowe KPN

Warszawa, 1992.01.03

KOMUNIKAT

W relacjach prasowych z obrad Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej pojawiły się wątpliwości co do wagi uchybień formalnych wniosku KPN w sprawie odpowiedzialności osób, które wprowadziły stan wojenny 13 grudnia 1981 r.

Informujemy, że uchybienia te: po pierwsze nie przerwały pracy Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej ani zespołu roboczego nad wnioskiem KPN. Po drugie - uchybienia zostały już usunięte.

Wniosek KPN rozpoczynający formalną procedurę ewentualnego postawienia sprawców stanu wojennego przed Trybunałem Stanu został złożony 5 grudnia 1991 r. do Prezydium Sejmu a więc przed upływem 10 lat od wprowadzenia stanu wojennego. Wniosek ten jest więc prawomocny.

Członkowie Zespołu Roboczego
Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej
Michał Janiszewski
Józef Orzeł

Warszawa, 1992.01.04

KOMUNIKAT

Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej wniósł do Prezydium Sejmu o udzielenie upomnienia Panu posłowi Aleksandrowi Małachowskiemu.

Poseł A. Małachowski w wywiadzie udzielonym „Gazecie Wyborczej" (nr 2/774 z dn. 3 stycznia 1992 r.) wypowiedział się w sposób nie odpowiadający godności posła stwierdzając:

„... Obok niego (Jana Olszewskiego) staną na mównicy różnego rodzaju hochsztaplerzy polityczni. Już widać w Sejmie, jak posłowie z KPN ujmują się za skrzywdzonymi. Co się stanie jeżeli ta gromada niekompetentnych ludzi zdobędzie władzę? Jeżeli władzy nie umie się sprawować rozumem to się ją sprawuje siłą."

Uważamy, że nazwanie posłów z Konfederacji Polski Niepodległej „hochsztaplerami politycznymi", „gromadą niekompetentnych ludzi" oraz użycie innych obraźliwych określeń wymaga rozpatrzenia tej sprawy przez Komisję Regulaminową i Spraw Poselskich.

Za Klub Parlamentarny KPN
Krzysztof Król
Andrzej T. Mazurkiewicz
Zbigniew Skorecki

Warszawa, 1992.01.15

KOMUNIKAT

Poseł Krzysztof Król, Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Konfederacji Polski Niepodległej gościł 15.01.1992 r. zastępcę przewodniczącego frakcji CDU-CSU w Parlamencie Niemiec - pana Heinza-Karla Hornhuesa. W spotkaniu wziął udział wicemarszałek Sejmu Dariusz Wójcik, oraz posłowie Krzysztof Kamiński i Janusz Koza. Gość interesował się sytuacją społeczno-polityczną w Polsce po wyborach i przebiegiem prac parlamentarnych nowego Sejmu. Krzysztof Król omówił problemy odżywającego na nowo polskiego parlamentaryzmu, kwestie dotyczące układu sił w Sejmie obecnej kadencji i relacji między władzą ustawodawczą i wykonawczą a także problemy transformacji polskiej gospodarki. Omawiając problemy związane z integracją Polski z Europą Zachodnią wskazał na liczne zagrożenia wynikające z niestabilnej sytuacji w Europie. Stwierdził, że nasza integracja z Europą Zachodnią powinna być poprzedzona powstaniem wspólnoty państw Międzymorza o charakterze środkowo-europejskiej EFTY.

Wicemarszałek Dariusz Wójcik mówił o ekonomicznych aspektach integracji oraz o niebezpieczeństwie nieuczciwych i pozaprawnych działań obcego kapitału wykorzystującego naszą sytuację gospodarczą do niszczenia konkurencji. Pan Hornhues opowiedział się za tym, by Polska i inne kraje postkomunistyczne miały możność pełnej integracji z Europą Zachodnią twierdząc: „Zależy nam, by drzwi do Europy były dla Polski otwarte". Dodał, że procesy integracyjne muszą przebiegać we właściwym tempie, gdyż są uwarunkowane koniecznością rozsądnej polityki zmian strukturalnych w naszej gospodarce.

Poseł Krzysztof Kamiński stwierdził, że doświadczenia w integracji b. NRD z Niemcami Zachodnimi mogą być przydatne dla Polski w trudnej drodze przechodzenia od gospodarki socjalistycznej do gospodarki rynkowej.

Obie strony wyraziły przekonanie, że dzisiejsze spotkanie będzie początkiem efektywnej współpracy parlamentarzystów Niemiec i Polski.

Biuro Prasowe Klubu Parlamentarnego KPN

Warszawa, 1991.12.18

OŚWIADCZENIE

W dniu 6 grudnia br. grupa 51 posłów z Klubu Parlamentarnego Konfederacji Polski Niepodległej złożyła do Prezydium Sejmu wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej oraz karnej osób odpowiedzialnych za wprowadzenie stanu wojennego w Polsce w dniu 13 grudnia 1981 r. Po opublikowaniu przez prasę wiadomości o naszej inicjatywie, w środkach masowego przekazu odbyła się dyskusja. Posądzono nas, że kierujemy się chęcią zemsty i odwetu oraz dążymy do ukarania osób objętych wnioskiem z naruszeniem zasad praworządności.

Najważniejszym zadaniem jakie stoi dziś przed parlamentem oraz przed rządem Rzeczypospolitej jest ratowanie gospodarki kraju. Jednak nie mniej groźny dla przyszłości Narodu jest kryzys wartości, zamazywanie się pojęcia dobra i zła. Dlatego trzeba przywrócić znaczenie paru prostym słowom, takim jak: „patriotyzm", „służba", „uczciwość", „sprawiedliwość", „odpowiedzialność" a także „zbrodnia" i „zdrada".

Spór o to, czy rozpatrywać kwestię odpowiedzialności za wprowadzenie stanu wojennego osób objętych naszym wnioskiem jest sporem o to, czy osoby sprawujące władzę podlegają w ogóle jakiejkolwiek odpowiedzialności. Szybkie i zgodne z prawem zakończenie postępowania przed Trybunałem Stanu w sprawie osób odpowiedzialnych za stan wojenny będzie sygnałem dla wszystkich, że czas bezkarności ludzi związanych z obecnym lub starym układem władzy powoli kończy się.

Poseł Mirosław Lewandowski
Klub Parlamentarny KPN

Warszawa, 1991.12.16

PRYWATYZACJA POD LUPĄ

Dwunastego grudnia ukonstytuowała się Sejmowa Komisja Przekształceń Własnościowych. W skład Prezydium Komisji weszli:

- pos. Janusz Lewandowski (KL-D) - przewodniczący,
- pos. Grażyna Staniszewska (KPUD) - wiceprzewodnicząca,
- pos. Mirosław Lewandowski (KPN) - wiceprzewodniczący,
- pos. Józef Frączek (PL) - wiceprzewodniczący.

Z inicjatywy Klubu Parlamentarnego Konfederacji Polski Niepodległej utworzono specjalną **Podkomisję ds. analizy procesu prywatyzacji oraz badań skutków społecznych i ekonomicznych towarzyszących temu procesowi.** Za główny cel swojego działania inicjatorzu Podkomisji stawiają zapewnienie skutecznej kontroli ze strony Sejmu nad budzącym wiele zastrzeżeń przebiegiem procesu prywatyzacji majątku narodowego. Pracami Podkomisji będzie kierować poseł Mirosław Lewandowski z KPN.

Biuro Prasowe Klubu Parlamentarnego KPN

POSŁOWIE KONFEDERACCY W KOMISJACH:

Administracji i Spraw Wewnętrznych:
Golba Leszek - v-ce przew.
Koza Janusz
Wartak Jarosław

Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego:
Chmiel Andrzej
Gaj Bożena
Rychlik Andrzej

Handlu i Usług:
Bogusz Ryszard
Michalik Marek
Zakrzewska Iwona - v-ce przew.

Kultury i Środków Przekazu:
Andrzejczak Andrzej
Golba Leszek
Król Krzysztof
Słomka Adam - przew.
Terlecki Andrzej
Wartak Jarosław

Łączności z Polakami za Granicą:
Mazurkiewicz Andrzej
Opilo Henryk
Popenda Krzysztof

Młodzieży, Kultury Fizycznej i Sportu:
Pawlak Mieczysław - v-ce przew.
Sengebush Adam
Then Artur

Mniejszości Narodowych i Etnicznych:
Polczyński Waldemar - v-ce przew.
Pycak Wincenty
Wierzbicka Danuta

Obrony Narodowej:
Andrzejczak Andrzej
Pawelec Jacek
Pęgiel Wojciech - v-ce przew.

Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa:
Czyż Barbara
Wilk Kazimierz
Woźniak Jarosław

Odpowiedzialności Konstytucyjnej:
Brzycki Zbigniew
Janiszewski Michał - v-ce przew.

Polityki Gospodarczej, Budżetu i Finansów:
Pietrzyk Katarzyna
Skorecki Zbigniew
Synowiec Jerzy

Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej:
Bogusz Ryszard
Skorecki Zbigniew
Tromski Robert

Polityki Społecznej:
Adamczyk Zbigniew
Koza Janusz
Łenyk Zygmunt

Przekształceń Własnościowych:
Błażejczyk Krzysztof
Frost Zbigniew
Lewandowski Mirosław - v-ce przew.

Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
Pawlak Mieczysław - v-ce przew.
Pycak Wincenty
Wilk Kazimierz

Samorządu Terytorialnego:
Michalak Elżbieta
Terlecki Andrzej - przew.
Woźniak Jarosław

Spraw Zagranicznych:
Błażejczyk Krzysztof
Kamiński Krzysztof
Król Krzysztof - v-ce przew.
Moczulski Leszek
Słomka Adam

Sprawiedliwości:
Karwowski Tomasz
Mizikowski Jan
Then Artur

Stosunków Gospodarczych z Zagranicą i Gospodarki Morskiej:
Frost Zbigniew
Kraus Janina
Popenda Krzysztof

Systemu Gospodarczego i Przemysłu:
Kraus Janina
Sytek Przemysław - v-ce przew.
Adam Ziemiński
Ustawodawczej:
Kamiński Krzysztof - v-ce przew.
Lewandowski Mirosław
Sońta Dariusz
Zdrowia:
Adamczyk Zbigniew
Michalak Elżbieta
Tokarzewski Michał - v-ce przew.
Regulaminowej i Spraw Poselskich:
Aszyk Piotr
Mazurkiewicz Andrzej
Różycka Barbara

SENATORZY KONFEDERACCY W KOMISJACH:

Sen. Jan Jesionek
- Komisja Obrony Narodowej

Sen. Stanisław Kostka
- Komisja Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej
- Komisja Obrony Narodowej

Sen. Marian Rejniewicz
- Komisja Inicjatyw i Prac Ustawodawczych
- Komisja Obrony Narodowej

Sen. Zygmunt Węgrzyn
- Komisja Inicjatyw i Prac Ustawodawczych
- Komisja Gospodarki Narodowej

PRASA O NAS ★ PRASA O NAS ★ PRASA O NAS ★ PRASA O NAS

„NOWY ŚWIAT" - 15.01.1992 r.

KPN: Skończyć z socjalizmem

Do porządku obrad najbliższego posiedzenia Sejmu zgłoszony został projekt „ustawy o restytucji niepodległości", opracowany przez klub Konfederacji Polski Niepodległej. Obecny Sejm, jak stwierdzają autorzy w uzasadnieniu projektu, przyjął nazwę Sejmu I kadencji III Rzeczypospolitej. „Byłoby to jedynie pustym stwierdzeniem, gdyby uznać legalność i zachować politykę konstytucyjną państwa w postaci stalinowskiej konstytucji PRL z 1952 r." Projektodawcy określają instytucje tamtego okresu mianem „nielegalnych". Sejm, przejmując władzę w niepodległym państwie, powinien potwierdzić obowiązywanie zasady suwerenności narodu, określonej w konstytucjach przedwojennych. „Działania podejmowane z pogwałceniem powyższej zasady, były z mocy prawa od samego początku nieważne".

Restytucja niepodległości nie oznacza automatycznego unieważnienia przepisów z lat PRL. Obowiązywałyby one, z konieczności, do uchwalenia nowej ustawy zasadniczej. Nieważne z mocy prawa stałyby się te akty prawne, które „z przyczyn politycznych uchylały przepisy ustaw karnych, w celu zapewnienia bezkarności osobom, związanym z organami władzy".

Projekt zakłada utrzymanie postanowień reformy rolnej oraz nadań ziemi na terenach nie wchodzących w skład terytorium Polski przed 1 września 1939 r. Zadaniem Sejmu stałoby się wydanie ustawy rozstrzygającej kwestię ważności i zasad obowiązywania wszystkich aktów prawnych, odnoszących się m.in. do nacjonalizacji i wywłaszczeń własności prywatnej, które przeprowadzono przy złamaniu prawa, uznano je za nieważne lub przy ich podejmowaniu naruszono interes publiczny.

27 października ub. r. przyjęto jako początek biegu przedawnienia przy rozpatrywaniu tych przestępstw popełnionych po 1 września 1939 r., które nie mogły być dotąd ścigane z przyczyn politycznych. Jednocześnie, w myśl proponowanych rozwiązań przedmiotem postępowania karnego nie może być: „przynależność do partii lub organizacji politycznej, (...) wyrażane poglądy polityczne i ideowe". Niedopuszczalne jest również stosowanie odpowiedzialności zbiorowej. Ocenie podlegałyby więc tylko konkretne czyny.

Projekt zakłada przeprowadzenie weryfikacji wśród wszystkich pracujących obecnie prokuratorów i adwokatów. Pracownicy organów bezpieczeństwa (również wojskowych) i osoby z nimi, w przeszłości, związane zostaną poddane specjalnemu postępowaniu wyjaśniającemu. W przypadku zaistnienia podejrzenia o popełnieniu przestępstwa sprawy kierowane będą do sądu. Autorzy projektu ustawy postulują powołanie Naczelnego Trybunału Narodowego. Jego zadaniem byłoby rozpatrywanie przestępstw takich jak np.: zdrada ojczyzny i zdrada stanu, zamach stanu, naruszenie bezpieczeństwa państwa czy uzależnienie państwa od interesów obcego mocarstwa.

PIOTR JAKUCKI

„NOWY ŚWIAT" - 7.01.1992 r.

Doradcy KPN wobec projektu prowizorium

Gospodarka jak gąbka

- Nie jest prawdą, że istnieje zależność między wzrostem podaży pieniądza, a stopą inflacji. Ilość pieniądza w obiegu można zwiększyć, bo nasza gospodarka jest jak wyschnięta gąbka: jak się do niej wleje wodę (pieniądze), to ta woda nie wycieknie, a wsiąknie - powiedział prof. Stefan Kurowski na konferencji prasowej Konfederacji Polski Niepodległej, poświęconej sprawie projektu prowizorium budżetowego na I kwartał 1992 roku.

Według **Kurowskiego** dopuszczalny przyrost ilości pieniądza powinien być podniesiony z zakładanych 23 na 40 bilionów zł. Należy również uruchomić część polskich rezerw zagranicznych, przeznaczając 1 miliard dolarów na zasilenie budżetu. **„Dzięki tym posunięciom można zwiększyć ilość kredytów dla sektora pozarządowego"** - powiedział. Zaproponował także zwiększenie deficytu budżetowego do 30 bln zł (zamiast projektowanych w prowizorium 17 bln). Pozwolić by to miało na zwiększenie wydatków na obronę narodową, bezpieczeństwo publiczne, ochronę zdrowia, oświatę i szkolnictwo wyższe. Zmniejszeniu ulec by miały natomiast wydatki na obsługę zadłużenia wewnętrznego oraz - po rozmowach z wierzycielami zagranicznymi - zadłużenia zagranicznego.

Obok Leszka Moczulskiego i Stefana Kurowskiego na konferencję przybyli **Rafał Krawczyk, Aleksander Jędraszczyk i Adam Sandauer.** Wszyscy byli zgodni, że winę za obecną sytuację ekonomiczną ponoszą **„straszliwe rządy dwóch panów B."** Praźródłem kryzysu jest monetaryzm Balcerowicza.

- „Przedstawiane nam do oceny prowizorium jest tyle warte, co zmarnowany na nie papier" - stwierdził **dr Aleksander Jędraszczyk. - „Oparte jest o teoryjki, które nie mają nic wspólnego z rzeczywistością. Zamiast opowiadać o drodze do Europy lepiej było poczytać Miłosza"** - dodał.

Jędraszczyk skrytykował związane z gospodarką ministerstwa, a zwłaszcza CUP, który zamiast pracować „zajmował się chyba reanimacją zwłok Hilarego Minza".

Po wypowiedziach ekonomistów dziennikarze nie chcieli zadawać pytań. **- „To oznacza, że albo wszystko jest jasne, albo nie ma z kim i oczym mówić"** - powiedział prof. Kurowski. **- „Wobec tego ja wypowiem się na temat środków masowego przekazu. Chcę napiętnować dziennikarkę Wiadomości TV, która przygotowywała serwis z debaty budżetowej w sobotę. Pominęła ona całkowicie głos przewodniczącego KPN oraz członka SLD Józefa Oleksego."**

Czołowy ekspert Komitetu Doradczego Moczulskiego potępił także sposób przekazywania informacji przez „Życie Warszawy". Zajął się następnie - dla przykładu - odczytywaniem fragmentów rzetelnego - jego zdaniem - pisma, jakim jest „Życie Gospodarcze". Wszystkie przytoczone fragmenty potwierdzały zasadność propozycji KPN odejścia od polityki deflacyjnej.

ANITA GARGAS

★★★

Z satysfakcją odnotowaliśmy fakt, iż opinia publiczna coraz wyżej ocenia działalność naszych polityków, deklarując do nich rosnące zaufanie.

Z zamieszczonego w „Życiu Warszawy" (16 stycznia) rankingu polityków, sporządzonego przez Centrum Badania Opinii Publicznej dowiadujemy się, że przewodniczący Konfederacji Polski Niepodległej, Leszek Moczulski zajmuje już 8 miejsce na liście najpopularniejszych osobistości w kraju, wzrosło do niego zaufanie, zmniejszyła się liczba ankietowanych wyrażających wobec niego obojętność bądź nieufność, zaś odsetek osób, dla których pozostaje postacią nieznaną jest minimalny.

W przeprowadzonej ankiecie znajduje się także nazwisko Krzysztofa Króla. Zajmuje co prawda ostatnie, dwudzieste miejsce, jesteśmy jednak przekonani, że wkrótce „awansuje" - jak wiadomo, najtrudniej na ową listę wejść.

Sądzimy, że niedługo w prowadzonym przez CBOS rankingu pojawią się kolejni przedstawiciele Konfederacji. Kto? Zobaczymy.

W. BENDKOWSKI

UWAGA !

Biuro Prasowe Konfederacji Polski Niepodległej prosi szefów wszystkich Rejonów działania i Okręgów o nadsyłanie informacji, które ich zdaniem powinny znaleźć się w Biuletynie Informacyjnym KPN.

Zamieszczanie takich informacji wpłynie na sprawniejsze funkcjonowanie struktur Konfederacji.

Liczymy na bezzwłoczną reakcję adresatów tej prośby.

Biuro Prasowe KPN

Druk:	CENTRALNE KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ	Numer zamknięto:
Dz P - KPN	Warszawa 00-920, ul. Nowy Świat 18/20 tel: 26-40-02, 26-40-03; fax: 26-14-00 Redaktor odpowiedzialny: Zbigniew Adamczyk	20.I.1992